अपरं च । निरुत्साहं निरानन्दं निर्वीर्यमरिनन्दनं ।
मास्म सीमन्तिनी काचित् जनयेत् पुत्रमीदृशं ॥ ६ ॥

तथा चोक्तं ।
अलब्धं चैव लिप्सेत लब्धं रक्षेदपेक्षया ।
5 रक्षितं वर्धयेत् सम्यग्वृद्धं तीर्थेषु निक्षिपेत् ॥ ७ ॥

यतः । अलब्धमलिप्सतोऽनुद्योगादर्थस्य नाप्तिरेवास्ति ।
लब्धस्यारक्षितस्य धनस्य भवति स्वयं नाशः ॥ ८ ॥

अवर्धमानश्चार्थः स्वल्पव्ययोऽप्यञ्जनवत् क्षयमेति ।
अञ्जनस्य क्षयं दृष्ट्वा वल्मीकस्य तु संचयं ।
10 अबन्ध्यं दिवसं कुर्याद्दानाध्ययनकर्मसु ॥ ९ ॥

अन्यच्च । जलविन्दुनिपातेन क्रमशः पूर्यते घटः ।
स हेतुः सर्वविद्यानां धर्मस्य च धनस्य च ॥ १० ॥

इति संचिन्त्य संजीवकनन्दकनामानौ द्वौ वृषभौ धुरि नियोज्य शकटं नानाविधद्रव्यपूर्णं कृत्वा बाणिज्येन काश्मीरं प्रचलितः ।

15 यतः । कोऽतिभारः समर्थानां किं दूरं व्यवसायिनां ।
को विदेशः सविद्यानां कः परः प्रियवादिनां ॥ ११ ॥

ततो गच्छतस्तस्य सुदुर्गनाम्नि पर्वते महारण्ये संजीवको भग्नजानुर्निपतितः । तमालोक्य वर्धमानोऽचिन्तयत् ।
करोतु नाम नीतिज्ञो व्यवसायमितस्ततः ।
20 फलं पुनस्तदेवास्य यद्विधेर्मनसि स्थितं ॥ १२ ॥

किं च । विस्मयः सर्वथा हेयः प्रत्यूहः सर्वकर्मणां ।
तस्माद्विस्मयमुत्सृज्य साध्ये सिद्धिर्विधीयतां ॥ १३ ॥